

[Nør Christensen]

kunnet studere mig til – at der ikke har været væsentlige problemer for så vidt angår inkorporering igennem 36 år, tror jeg justitsministeren sagde.

Vi synes, at hovedproblemet, som også andre ordførere har været inde på, er at rejse en sag over for Menneskerettighedsdomstolen. Det er en lang, trang vej. Hvis man kan opnå en nedsettelse af tiden ved at inkorporere det i dansk lovgivning, hvis udvalgsarbejdet konkluderer sådan, vil vi meget gerne se på det som noget særdeles positivt, der vil vægte tungt i den videre behandling i vores gruppe.

Kofod-Svendsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti vil vi gerne være med til at give den europæiske menneskerettighedskonvention en stærk placering i dansk ret. Vi læser dette forslag som et positivt signal og som et ønske om at styrke de synspunkter, som ligger i den europæiske menneskerettighedskonvention. Derfor støtter vi forslaget.

Vi synes, der i bemærkningerne er argumenteret kvalificeret for, at det vil betyde en forbedring. Jeg kan ikke se rettere, end at man vil kunne forkorte den tid, som det ellers ville tage, hvis en dansk borger skal gå hele møllen igennem. Vi har f.eks. Jonsagen i frisk erindring. Hvis de intentioner, som ligger i beslutningsforslaget, havde været omsat i lov, ville det så ikke have været sådan – det er et spørgsmål, som jeg stiller til justitsministeren – at man kunne have forkortet den lange tidsperiode, som forløb? Det synes jeg er et godt, praktisk argument, som vejer til i vores overvejelser.

Men jeg tror ikke, at signalvirkningen skal underkendes. Når de fleste europæiske lande har gjort det, betyder det efter vores mening, at hvis vi afviser dette forslag, udsender vi et forkert signal, som vi ikke ønsker at udsende. Derfor vil vi gerne støtte forslaget.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne først sige tak for de forskellige positive og nuanceret positive holdninger, der er kommet til udtryk. Jeg synes, det tyder på, at vi kan få en frugtbar debat i Retsudvalget, og at vi forhåbentlig inden længe kan få nedsat en arbejdsgruppe, der kan foretage en mere dybtgående drøftelse af dette emne.

Mange af de spørgsmål, der er rejst, viser en vis usikkerhed, og det er ikke så uforståeligt, for

det er et kompliceret område, men den usikkerhed skulle den nævnte arbejdsgruppe gerne være med til at afklare for os.

Jeg er selvfølgelig glad for de mange smukke ord, justitsministeren kom med om min disputats. Jeg forstod på Fremskridtspartiets ordfører, at den del af ministerens tale var hun ganske enig i, så jeg takker også fru Pia Kjærsgaard.

Det er rigtigt, at jeg har nævnt, at det er fuldt lovligt at gøre, som vi har gjort – naturligvis er det det. Det er der også andre lande der gør. Så det er ikke nogen kritik af den gældende retstilstand. Det er også naturligt, at når man indgår noget så væsentligt som en menneskerettighedskonvention, er man lidt forsigtig i starten. Det var Kommissionen også selv dernede. Det var Domstolen også. Efterhånden som man bliver mere og mere klar over sin kompetence og landene mere og mere accepterer eksistensen af de forskellige organer, bliver man dristigere og arbejder mere dynamisk. Vi skal også gøre sådan her i landet, synes vi. Det, der var fornuftigt for 15 eller 36 år siden, behøver ikke at være det rigtige i dag, hvor der er sket en vis udvikling.

Vi har også inden for andre områder set – jeg tror, det er blevet nævnt – at man har valgt den nye inkorporationsmetode. Man kan f.eks. nævne loven om opfyldelse af Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser. Det er altså en praksis, der efterhånden også har grebet om sig både i Danmark og i andre lande.

Der er en tredje meget vigtig grund til, at det nu er en helt anden situation, vi befinder os i, når vi skal tale om opfyldelse af den europæiske menneskerettighedskonvention, og det er, at mens der i 1952, 1953, 1955, 1960 osv. kun var meget få retsafgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, så står vi nu med en lang række domme og kommissionsafgørelser. Dem kan man ikke sådan henvise til i dansk ret, når man ikke har inkorporeret, i hvert fald ikke med den samme sikkerhed, som når man kan tage artikel 11 i konventionen og sige: Denne artikel 11 er fortolket på den og den måde af Menneskerettighedsdomstolen og af Kommissionen. Så kan man kræve, at danske domstole også lægger vægt derpå. Det kan en advokat ikke gøre i dag. Han har ikke noget krav på det, og mange advokaters erfaring viser, at selv om de prøver at påberåbe sig konventionen, er det sjældent, at de mærker, at